

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 627/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. J. (1)	w dniu 28 listopada 2015 roku w W. w Centrum Handlowym „(...)” przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia:	

		<p>-ze sklepu (...) (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. (1) i A. D.- trzech sztuk perfum E. S. o łącznej wartości 997 złotych oraz dwóch sztuk perfum V. o łącznej wartości 689 złotych, czym spowodowano straty o łącznej wartości 1 695 złotych na szkodę (...) sp. z o.o.</p> <p>- ze sklepu (...) dwunastu sztuk pudrów z serii (...) o łącznej wartości 1 512 złotych oraz dwóch sztuk pudrów z serii (...) o łącznej wartości 258 złotych, czym spowodowano straty w kwocie 1 770 złotych na szkodę (...) sp. z o.o.</p> <p>- ze sklepu (...) torebki damskiej marki E. (...) o wartości 579,90 złotych na szkodę (...) sp. z o.o. (uprzednio (...) sp. z o.o.)</p> <p>tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 28 listopada 2015 r. P. J. (1), K. S. (1) oraz A. D. z córką w wózku udali się do sklepu (...) znajdującego się w (...). Weszli do sklepu jednocześnie, ale sprawiali wrażenie jakby każdy z nich przyszedł tam osobno. Osoby te początkowo chodziły po sklepie i oglądały	protokół zatrzymania rzeczy	22- 27	

<p>wystawione do sprzedaży produkty. Po jakimś czasie P. J. (1) podszedł do regału znajdującego się po prawej stronie od wejścia na przeciwko kas. K. S. (1) stanęła w odległości 2-3 m od tego mężczyzny, a A. D. ustawił się 2 m od niej po skosie, w taki sposób, że zasłonili P. J. (1), który zaczął ściągać z półki perfumy i chować je do papierowej torby. Następnie P. J. (1) zaczął kierować się w stronę wyjścia sklepu. W tym samym czasie K. S. (1) wzięła z półki sklepowej perfumy i schowała je pod szal. Wszystkie ww. osoby wyszły ze sklepu nie płacąc za zabrane przez nich produkty. Skradziono trzy sztuki perfum E. S. oraz dwie sztuki perfum V. o łącznej wartości 1 695 złotych.</p>			
<p>protokół ujęcia V. `s (...)</p>	<p>28</p>		
<p>zeznania K. L. (wcześniej K.)</p>	<p>33- 35, 135- 137, 621- 622</p>		
<p>zeznania P. T.</p>	<p>45- 47, 582</p>		
<p>wyjaśnienia P. J. (1)</p>	<p>77- 78, 237- 239, 582</p>		
<p>częściowo wyjaśnienia K. S. (1)</p>	<p>59- 60, 152- 154, 620</p>		
<p>zeznania T. P.</p>	<p>62- 65, 648</p>		
<p>zeznania M. C.</p>	<p>131- 133, 583</p>		

P. J. (1) udał się następnie do sklepu (...), w którym zabrał i schował do papierowej torby dwanaście sztuk pudrów z serii (...) oraz dwie sztuki pudrów z serii (...). P. J. (1) opuścił ww. sklep nie płacąc za wzięte przez niego produkty. Łączna wartość skradzionego w sklepie (...) towaru wyniosła 1.770 złotych.	protokół zatrzymania rzeczy	22- 27	
protokół ujęcia (...)	29		
zeznania A. M. (wcześniej D.)	37- 38, 622		
zeznania P. T.	45- 47, 582		
wyjaśnienia P. J. (2)	77- 78, 237- 239, 582		
zeznania T. P.	62- 65, 648		
zeznania M. C.	131- 133, 583		
Kolejnym miejscem w (...) do którego wszedł P. J. (1) był sklep (...). W trakcie przeglądania towaru wyłożonego na półkach P. J. (1) schował do papierowej torby damską torebkę marki E. (...) o wartości 579,90 złotych, po czym opuścił sklep nie dokonując płatności za ww. produkt.	protokół zatrzymania rzeczy	22- 27	
protokół ujęcia E.	30		
zeznania J. G.	67- 68, 692		

wyjaśnienia P. J. (1)	77- 78, 237- 239, 582		
zeznania P. T.	45- 47, 582		
zeznania T. P.	62- 65, 648		
zeznania M. C.	131- 133, 583		
Pracownicy ochrony (...) zatrzymali P. J. (1), K. S. (1) oraz A. D. w związku z podejrzeniem kradzieży w sklepie (...)’s (...). W papierowej torbie, którą miał przy sobie P. J. (1) ujawniono skradzione perfumy ze sklepu (...)’s (...), a także produkty, które ubyły ze stanu sklepu (...) oraz E..	protokół zatrzymania rzeczy	22- 27	
protokoły ujęcia	28- 30		
zeznania P. T.	45- 47, 582		
zeznania T. P.	62- 65, 648		
zeznania M. C.	131- 133, 583		
P. J. (1) jest osobą wielokrotnie karaną.	karta karna	686- 689	
1.1.2.	K. S. (1)	w dniu 28 listopada 2015 roku w W. w Centrum Handlowym „(...)” przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. D. i P. J. (1), dokonali zaboru w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)’s (...) trzech sztuk perfum E. S. o łącznej wartości 997 złotych oraz dwóch sztuk perfum V. o łącznej	

		wartości 689 złotych, czym spowodowano straty o łącznej wartości 1.695 złotych na szkodę (...) sp. z o.o. tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 28 listopada 2015 r. P. J. (1), K. S. (1) oraz A. D. z córką w wózku udali się do sklepu (...)s (...) znajdującego się w (...). Weszli do sklepu jednocześnie, ale sprawiali wrażenie jakby każdy z nich przyszedł tam osobno. Osoby te początkowo chodziły po sklepie i oglądały wystawione do sprzedaży produkty. Po jakimś czasie P. J. (1) podszedł do regału znajdującego się po prawej stronie od wejścia na przeciwko kas. K. S. (1) stanęła w odległości 2-3 m od tego mężczyzny, a A. D. ustawił się 2 m od niej po skosie, w taki sposób, że zasłonili P. J. (1), który zaczął ściągać z półki perfumy i chować je do papierowej torby. Następnie P. J. (1) zaczął kierować się w stronę wyjścia sklepu. W tym samym czasie K. S. (1) wzięła z półki sklepowej perfumy i schowała je pod szal. Wszystkie w/w osoby wyszły ze sklepu nie płacąc za zabrane przez nich produkty. Skradziono	protokół zatrzymania rzeczy	22- 27	

trzy sztuki perfum E. S. oraz dwie sztuki perfum V. o łącznej wartości 1.695 złotych.			
protokół ujęcia V.`s (...)	28		
zeznania K. L. (wcześniej K.)	33- 35, 135- 137, 621- 622		
zeznania P. T.	45- 47, 582		
wyjaśnienia P. J. (1)	77- 78, 237- 239, 582		
częściowo wyjaśnienia K. S. (1)	59- 60, 152- 154, 620		
zeznania T. P.	62- 65, 648		
zeznania M. C.	131- 133, 583		
K. S. (2) jest osobą niekaraną. Jej sytuacja materialna jest trudna ze względu na niezbyt wysokie dochody członków rodziny.	karta karna	666	
wywiad środowiskowy- K. S. (1)	676		
1.1.3.	A. D.	w dniu 28 listopada 2015 roku w W. w Centrum Handlowym „(...)” przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. (1) i P. J. (1), dokonali zaboru w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)’s (...) trzech sztuk perfum E. S. o łącznej wartości 997 złotych oraz dwóch sztuk perfum V. o łącznej wartości 689 złotych, czym spowodowano straty o	

		łącznej wartości 1.695 złotych na szkodę (...) sp. z o.o. tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 28 listopada 2015 r. P. J. (1), K. S. (1) oraz A. D. z córką w wózku udali się do sklepu (...)`s (...) znajdującego się w (...). Weszli do sklepu jednocześnie, ale sprawiali wrażenie jakby każdy z nich przyszedł tam osobno. Osoby te początkowo chodziły po sklepie i oglądały wystawione do sprzedaży produkty. Po jakimś czasie P. J. (1) podszedł do regału znajdującego się po prawej stronie od wejścia na przeciwko kas. A. D. ustawił się wówczas w taki sposób, aby zasłonić P. J. (1) używając do tego wózka, w którym siedziało dziecko. P. J. (1) zaczął ściągać z półki perfumy i chować je do papierowej torby. W tym samym czasie K. S. (1) wzięła z półki sklepowej perfumy i schowała je pod szal. A. D. również ją zasłaniał, tak aby moment kradzieży nie został zauważony przez pracowników sklepu i innych klientów. Wszystkie w/w osoby wyszły ze sklepu nie płacąc za zabrane przez nich produkty. Skradziono trzy sztuki perfum E. S. oraz	protokół zatrzymania rzeczy	22- 27	

dwie sztuki perfum V. o łącznej wartości 1.695 złotych.			
protokół ujęcia V.`s (...)	28		
zeznania K. L. (wcześniej K.)	33- 35, 135- 137, 621- 622		
zeznania P. T.	45- 47, 582		
wyjaśnienia P. J. (1)	77- 78, 237- 239, 582		
częściowo wyjaśnienia K. S. (1)	59- 60, 152- 154, 620		
zeznania T. P.	62- 65, 648		
zeznania M. C.	131- 133, 583		
A. D. jest osobą wielokrotnie karaną. Jego sytuacja materialna jest przeciętna. Nie korzysta z pomocy opieki społecznej i innego rodzaju instytucji pomocowych, ale żyje skromnie.	karta karna	682- 685	
wywiad środowiskowy- A. D.	667- 669		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Dowody wymienione w pkt. 1.1.1- 1.1.3	zeznania K. L. (wcześniej K.)	W ocenie Sądu zeznania tego świadka są spójne i logiczne oraz korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków P. T., M. C. i T. P. oraz ze sporządzonym protokołem zatrzymania rzeczy.	
zeznania P. T.	Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by odmówić wiarygodności zeznaniom złożonym przez G. W.. Świadek jest funkcjonariuszem Policji a zarazem osobą obcą dla oskarżonych i brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że bezpodstawnie obciąża go swoimi zeznaniami. Przedstawiona przez niego relacja zdarzeń jest spójna, konsekwentna i nie budzi wątpliwości co do jej zgodności z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń.		

zeznania T. P.	Zeznania świadka są wiarygodnym i pełnowartościowym dowodem w sprawie. Przedstawiony przez świadka przebieg zdarzeń w pełni koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym.	
zeznania M. C.	W ocenie Sądu zeznania tego świadka są spójne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach K. L., która w tożsamy sposób opisała odtworzone nagranie z monitoringu sklepu (...), na którym widoczny był moment kradzieży perfum przez oskarżonych. Zeznania są również zbieżne z depozycjami świadka T. P..	
zeznania A. M. (wcześniej D.)	Sąd nie znalazł postaw do kwestionowania wiarygodności świadka A. M., której zeznania są jasne, spójne i logiczne. Nadto korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w niniejszej sprawie.	
zeznania J. G.	Sąd dał wiarę zeznaniom J. G., albowiem jej depozycje są spójne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.	
wyjaśnienia P. J. (3)	Wyjaśnienia P. J. (1), w których przyznał się do wszystkich zarzucanych mu aktem	

	oskarżenia czynów, Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Znajdujące potwierdzenie w zeznaniach świadków K. L., P. T., T. P., M. C., A. M. oraz J. G.. Dodatkowo wyjaśnienia oskarżonego są zbieżne z nieosobowymi źródłami dowodowymi w postaci protokołów ujęcia i protokołu zatrzymania rzeczy.	
częściowo wyjaśnienia K. S. (1)	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim przyznała się do kradzieży perfum ze sklepu (...), albowiem pokrywa się to z opisem nagrania monitoringu przez świadków K. L., P. T. oraz M. C..	
protokół zatrzymania rzeczy, protokoły ujęcia, informacje z KRK,	Sąd dał wiarę dowodom z wskazanych dokumentów, ponieważ zostały sporządzone przez właściwy organ, w granicach jego kompetencji oraz w przepisanej prawem formie. Nie były także kwestionowane przez strony.	
wywiad środowiskowy- K. S. (1)	Sąd ocenił wywiad środowiskowy jako wartościowy materiał dowodowy, pozwalający na poczynienie na jego podstawie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.	
wywiad środowiskowy- A. D.	Dowód ten został sporządzony w sposób jasny i rzetelny,	

	a przedstawione przez kuratora sądowego informacje dotyczące osoby oskarżonego w sposób wystarczający przybliżyły Sądowi dane co do jego właściwości i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia.	
opinia o A. D.	Sąd nie znalazł podstaw do podważania wiarygodności tego dowodu. Nie był on również kwestionowany przez strony postępowania.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
Dowody wymienione w pkt. 1.1.1- 1.1.3	częściowo wyjaśnienia K. S. (1)	Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia K. S. (1) w zakresie w jakim kwestionowała porozumienie z pozostałymi współoskarżonymi. Wyjaśnienia te stanowią linię obrony oskarżonej, która próbuje w ten sposób uniknąć odpowiedzialności karnej za przestępstwo i odpowiadać jedynie za popełnienie wykroczenia. Przedstawionej przez

		oskarżoną wersji przeczy jednak protokół zatrzymania rzeczy, albowiem wynika z niego, że skradzione przez nią perfumy znalazły się w papierowej torbie, którą niósł ze sobą współoskarżony P. J. (1). Wyjaśnienia oskarżonej pozostają również w sprzeczności z zeznaniami świadków P. T. i T. P., które Sąd uznał za wiarygodne.	
wyjaśnienia A. D.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. D., w których stwierdził, że nie był świadomy tego, że jego partnerka K. S. (1) razem z P. J. (1) dokonywali kradzieży z półek sklepowych. Przeczy temu jego aktywna postawa w trakcie zdarzenia. Z opisu świadków, którzy przeglądali nagrania monitoringu ze sklepu (...)`s (...), wynika że oskarżony nie tylko widział moment kradzieży, ale również starał się zasłaniać sprawców swoim ciałem oraz wózkiem, w którym znajdowała się jego córka. Tym samym Sąd nie mógł uznać wyjaśnień oskarżonego A. D. za wiarygodne.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		P. J. (1), K. S. (1), A. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z treścią art. 278 § 1 k.k. odpowiedzialność karną ponosi ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Za zabór uznaje się z kolei wyjęcie rzeczy spod władztwa innej osoby i objęcie jej we władanie przez sprawcę wbrew woli osoby dysponującej i bez podstawy prawnej. Kradzież jest przestępstwem umyślnym i kierunkowym. Sprawca tego przestępstwa działa w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej, co oznacza że zamierza traktować ją jaką własną czyli włączyć ją do swojego majątku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 roku, IV KKN 98/98).</p> <p>Stosownie natomiast do treści art. 18 § 1 k.k. za współsprawstwo odpowiada ten, kto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wykonuje czyn zabroniony. Jest to sprawstwo oparte na porozumieniu dotyczącym wspólnego wykonanie czynu zabronionego, które</p>			

charakteryzuje się po stronie każdego ze współników (partnerów) odgrywaniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego. Z istoty konstrukcji współsprawstwa wynika więc, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego (wspólnie i w porozumieniu) przestępstwa, a więc także i w tej części, w jakiej znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego ze współsprawców (zob. także post. SN z 5.7.2018 r., V KK 206/18, Legalis). Podobnie w post. z 17.9.2008 r. (III KK 274/08, KZS 2009, Nr 1, poz. 19) Sąd Najwyższy stwierdził, że przypisanie przestępstwa w postaci współsprawstwa oznacza odpowiedzialność karną za wspólne działanie, choćby sprawca sam nie wypełnił znamion przypisanego czynu, jeżeli tylko działanie innych akceptował i w nim uczestniczył.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, iż oskarżeni P. J. (1), K. S. (1) oraz A. D. dokonali wspólnie i w porozumieniu kradzieży trzech sztuk perfum E. S. oraz dwóch sztuk perfum

V. o łącznej wartości 1.695 złotych. Zdaniem Sądu między oskarżonymi istniało porozumienie co do celu przyścia do sklepu (...)`s (...) oraz sposobu ich działania. Świadczy o tym między innymi to, że oskarżeni weszli do sklepu jednocześnie, ale od początku sprawiali wrażenie jakby każdy z nich przyszedł tam osobno, co miało na celu nie wzbudzanie podejrzeń pracowników sklepu i innych klientów. O tym, że działanie to było objęte ich wspólnym zamiarem świadczy również to, że skradzione przez K. S. (1) perfumy znalazły się w papierowej torbie niesionej przez P. J. (1). Okoliczność ta wyklucza przedstawioną przez oskarżoną K. S. (1) wersję o braku istnienia porozumienia między współoskarżonymi.

Zasady logiki i doświadczenia życiowego nakazują przyjąć, że dokonanie kradzieży przez dwójkę znajomych, podczas gdy trzeci z nich zasłaniał pozostałych nie jest przypadkowym działaniem, lecz realizacją z góry powziętego zamiaru dokonania kradzieży objętego ich wspólnym porozumieniem.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że zasłanianie pozostałych współoskarżonych przez A. D. wchodziło w zakres porozumienia i stanowiło

formę współsprawstwa. A. D. był świadomy, że uczestniczy w akcji przestępczej, a także miał wolę wspólnej realizacji znamion czynu zabronionego. W związku z powyższym, ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego przestępstwa, a więc także i w tej części, w której znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innych współsprawców (post. SN z 1.3.2005 r. , III KK 249/04, OSNKW 2005, Nr 7–8, poz. 63).

Reasumując, oskarżeni A. D. oraz K. S. (1) zrealizowali swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.

Przepis art. 12 § 1 k.k. (poprzednio: art. 12 k.k.) stanowi natomiast, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony. Wskazać należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy bezsprzecznie wykazał, że P. J. (1) w dniu 28 listopada 2015 r. po kradzieży w sklepie (...) udał się do dwóch innych sklepów znajdujących się w (...) tj. sklepu (...), w których również zabrał w celu przywłaszczenia wystawiony na półkach sklepowych towar.

Warunkiem przyjęcia czynu ciągłego jest wykazanie, że sprawca w chwili podejmowania pierwszego zachowania musi mieć zamiar popełnienia wszystkich zindywidualizowanych, co najmniej w ogólnym zarysie, zachowań, składających się na czyn ciągły. Oznacza to, że oskarżony w momencie pierwszej aktywności nie musiał przewidywać, że dokona trzech kradzieży, określonych produktów w konkretnych sklepach. P. J. (1) musiał tylko zakładać, że będzie tego dokonywać sukcesywnie, korzystając z nadarzających się okazji. W ocenie Sądu ów warunek został spełniony, a dokonywane przez oskarżonego kradzieże dokonywane były w krótkich odstępach czasu co przemawia za przyjęciem, iż sprawca działał w ramach czynu ciągłego.

Mając na uwadze powyższe, nie ulega więc wątpliwości, że oskarżony P. J. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego z art. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. J. (1)	I		Przepis art. 115 § 2 k.k. nakazuje Sądowi przy

ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu brać pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Zaznaczyć należy, że wartością chronioną przez art. 278 § 1 k.k. jest mienie, które stoi wysoko w hierarchii dóbr chronionych prawem. Sąd uwzględnił również wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem, która nie była wysoka. Same okoliczności popełnienia przestępstwa tj. działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej należało ocenić niekorzystnie dla sprawcy. Negatywnie Sąd ocenił również okoliczności o charakterze podmiotowym tj. zamiar oraz motywację sprawcy. Wskazać należy, że sprawca działał w zamiarze bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co niewątpliwie zwiększa społeczną szkodliwość podjętych przez niego działań. Dokonując wartościowania powyższych okoliczności

Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się oskarżony P. J. (1) jest znaczny.

Oskarżony ze względu na swój wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego, jest osobą od której można wymagać zachowania się zgodnego z normami prawnymi. Nie zachodziła przy tym żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu albo winę oskarżonego. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje, aby nie można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem w tej konkretnej sytuacji. W momencie dokonania przypisanego czynu zabronionego oskarżony miał niczym niezakłóconą możliwość podjęcia decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego oraz motywację sprawcy, który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Do okoliczności łagodzących należało zaliczyć zachowanie P. J. (1) po popełnieniu przestępstwa, który przyznał się do zarzucanego mu czynu.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami

określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Czyn z art. 278 § 1 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności do 5 lat pozbawienia wolności. Nadto podkreślenia wymaga to, że oskarżony działał w ramach czynu ciągłego. W takiej sytuacji, zgodnie z art. 57b k.k. Sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Sąd nie skorzystał jednak z tej możliwości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności, przyjmując za podstawę prawną wymiaru kary art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa.

W ocenie Sądu kara ta uwzględnia stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu. Sąd stanął na stanowisku, że wskazany powyżej wymiar kary będzie dla oskarżonego z jednej strony wymiernie dolegliwy, a tym samym uświadomi oskarżonemu, że jego czyny spotkały się z odpowiednią reakcją ze strony

			wymiaru sprawiedliwości, osiągając w ten sposób wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, a w efekcie powstrzyma oskarżonego od naruszenia prawa w przyszłości, z drugiej zaś strony nie przekroczy stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów.
K. S. (1)	II		Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd wziął pod uwagę, że wartością chronioną przez art. 278 § 1 k.k. jest mienie, które stoi wysoko w hierarchii dóbr chronionych prawem. Sąd uwzględnił również wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem, która nie była wysoka. Same okoliczności popełnienia przestępstwa tj. działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej należało ocenić niekorzystnie dla sprawcy. Negatywnie Sąd ocenił również okoliczności o charakterze podmiotowym tj. zamiar oraz motywację sprawcy. Wskazać należy, że K. S. (1) działała w zamiarze bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co niewątpliwie zwiększa społeczną szkodliwość podjętych przez nią działań. Dokonując

wartościowania
powyższych okoliczności
Sąd uznał, że stopień
społecznej szkodliwości
czynów, których dopuściła
się oskarżona K. S. (1) jest
znaczący.

Oskarżona ze względu
na swój wiek, stopień
dojrzałości oraz rozwoju
umysłowego, jest osobą
od której można wymagać
zachowania się zgodnego
z normami prawnymi. Nie
zachodziła przy tym żadna
okoliczność wyłączająca
bezprawność czynu albo
winę oskarżonej. Żaden z
przeprowadzonych
dowodów nie wskazuje,
aby nie można było
wymagać od niej
zachowania zgodnego z
prawem w tej konkretnej
sytuacji. W momencie
dokonania przypisanego
czynu zabronionego
oskarżona miała niczym
niezakłóconą możliwość
podjęcia decyzji i
zachowania się w sposób
zgodny z prawem.

Do okoliczności
obciążających Sąd zaliczył
motywację oskarżonej,
która działała w
celu osiągnięcia korzyści
majątkowej. Do
okoliczności łagodzących
należało zaliczyć
dotychczasową
niekaralność K. S. (1) oraz
to, że częściowo przyznała
się do popełnienia
zarzucanego jej czynu.

Przy wymiarze kary Sąd
kierował się dyrektywami

określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Czyn z art. 278 § 1 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności do 5 lat pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonej K. S. (1) karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, przyjmując za podstawę prawną wymiaru kary art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa.

W ocenie Sądu kara ta uwzględnia stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu. Sąd stanął na stanowisku, że wskazany powyżej wymiar kary będzie dla oskarżonej z jednej strony wymiennie dolegliwy, a tym samym uświadomi K. S. (1), że jej czyny spotkały się z odpowiednią reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości, osiągając w ten sposób wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, a w efekcie powstrzyma oskarżoną od naruszenia prawa w przyszłości, z drugiej zaś strony nie przekroczy stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów.

A. D.	III	<p>Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości, Sąd wziął pod uwagę to, że wartością chronioną przez art. 278 § 1 k.k. jest mienie, które stoi wysoko w hierarchii dóbr chronionych prawem. Sąd uwzględnił również wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem, która nie była wysoka. Same okoliczności popełnienia przestępstwa tj. działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej należało ocenić niekorzystnie dla sprawcy. Negatywnie Sąd ocenił również okoliczności o charakterze podmiotowym tj. zamiar oraz motywację sprawcy. Wskazać należy, że sprawca działał w zamiarze bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co niewątpliwie zwiększa społeczną szkodliwość podjętych przez niego działań. Dokonując wartościowania powyższych okoliczności Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się oskarżony A. D. jest znaczny.</p> <p>Oskarżony ze względu na swój wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego, jest osobą od której można wymagać zachowania się zgodnego</p>
-------	-----	---

z normami prawnymi. Nie zachodziła przy tym żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu albo winę oskarżonego. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje, aby nie można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem w tej konkretnej sytuacji. W momencie dokonania przypisanego czynu zabronionego oskarżony miał niczym niezakłóconą możliwość podjęcia decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego oraz motywację sprawcy, który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Do okoliczności łagodzących należało zaliczyć zachowanie A. D. po popełnieniu przestępstwa, albowiem z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż oskarżony po opuszczeniu jednostki penitencjarnej funkcjonuje właściwie.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Czyn z art. 278 § 1 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności do 5 lat pozbawienia wolności.

		<p>Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności, przyjmując za podstawę prawną wymiaru kary art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa.</p> <p>W ocenie Sądu kara ta uwzględnia stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu. Sąd stanął na stanowisku, że wskazany powyżej wymiar kary będzie dla oskarżonego z jednej strony wymiennie dolegliwy, a tym samym uświadomi oskarżonemu, że jego czyny spotkały się z odpowiednią reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości, osiągając w ten sposób wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, a w efekcie powstrzyma oskarżonego od naruszenia prawa w przyszłości, z drugiej zaś strony nie przekroczy stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów.</p>
P. J. (1)	IV	<p>Zgodnie z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego</p>

		<p>dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny.</p> <p>W związku z powyższym, Sąd zaliczył okres zatrzymania oskarżonego P. J. (1) od dnia 28.11.2015 r., godz. 16:00 do dnia 29. 11.2015 r. godz.15:00 , przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.</p>
K. S. (1)	V	<p>Zgodnie z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny.</p> <p>W związku z powyższym, Sąd zaliczył okres zatrzymania oskarżonej K. S. (1) od dnia 28.11.2015 r., godz. 16:00 do dnia 29. 11.2015 r. godz.14:55 , przy czym jeden dzień rzeczywistego</p>

			pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.
A. D.	VI		<p>Zgodnie z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny.</p> <p>W związku z powyższym, Sąd zaliczył okres zatrzymania oskarżonego A. D. od dnia 28.11.2015 r., godz. 16:00 do dnia 29. 11.2015 r. godz.15:00 , przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.</p>
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VII</p>	<p>Sąd miał na względzie, że oskarżona K. S. (1) w niniejszym postępowaniu korzystała z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu i koszty te nie zostały opłacone, stąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądził na rzecz obrońcy stosowną kwotę. Przyznana kwota wynagrodzenia w wysokości 924 zł wynika z treści §17 ust. 2 pkt 3 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>	
<p>VIII</p>	<p>Sąd miał na względzie, że oskarżony A. D. w niniejszym postępowaniu</p>	

	<p>korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu i koszty te nie zostały opłacone, stąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądził na rzecz obrońcy stosowną kwotę. Przyznana kwota wynagrodzenia w wysokości 672 zł wynika z treści §17 ust. 2 pkt 3 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>	
IX	<p>Sąd miał na względzie, że oskarżony P. J. (1) w niniejszym postępowaniu korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu i koszty te nie zostały opłacone, stąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądził na rzecz obrońcy stosowną kwotę. Przyznana kwota wynagrodzenia w wysokości 756 zł wynika z treści §17 ust. 2 pkt 3 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>	

X	<p>Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach był art. 624 § 1 k.p.k. który stanowi wyjątek od reguły ponoszenia przez oskarżonego kosztów sądowych w przypadku wydania przez sąd wyroku skazującego (art. 627 k.p.k.) Zgodnie z tym przepisem sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Wskazać należy, że sytuacja majątkowa oskarżonych wskazuje, że uiszczenie kosztów sądowych stanowiłoby dla nich znaczącą dolegliwość. Mając na uwadze powyższe, Sąd zwolnił oskarżonych A. D., K. S. (1) i P. J. (1) od ponoszenia kosztów postępowania przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
Podpis		